

SCRISOARE PASTORALA 2017

NASTEREA DOMNULUI ȘI DUMNEZEULUI ȘI MANTUITORULUI NOSTRU IISUS HRISTOS

Hristos se naște! Măriți-L!

„Mijlocitor Te-ai făcut între Dumnezeu și oameni, Hristoase Dumnezeu nostru, că prin Tine, Stăpâne, către Părintele Tău, începătorul luminii, am aflat întoarcere din noaptea necunoștinței.”
Irmosul 5 din Canonul Inaintepăznuirii

Iubiții mei Fii Duhovnicești în Hristos Domnul:
Cucernic cler, preacuvioși monahi și binecredincioși creștini ai de Dumnezeu-păzitei noastre episcopii,

*„Har și Pace de la Dumnezeu-Tatăl nostru și Domnul nostru Iisus Hristos,
iar de la noi, arhierești binecuvântări”*

Iubiți Credincioși,

Încă o dată, Bunul nostru Dumnezeu ne-a învrednicit de darul de a sărbători nașterea Fiului Său, Unul-Născut, Domnul și Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Am încheiat cele 40 de zile de post în care ne-am pregătit cu sufletul pentru această mare sărbătoare. Am avut ocazia să ascultăm citiri din Sfânta Evanghelie în duminicile precedente care ne-au vestit Nașterea Domnului Hristos.

Ca oameni, în cursul vieții noastre, ne însușim anumite obiceiuri și cântece tradiționale ale acestei frumoase sărbători. Mai mult, este tradițional să ne vizitam rudele și prietenii și să împărțim urări de bine și cadouri și să ne bucurăm împreună. Dar totuși, este de mare folos duhovnicesc pentru noi, astăzi, să reflectăm asupra importanței acestui praznic în viața noastră, în viața lumii și în istoria umanității. De aceea, vă întâmpin cu aceste gânduri despre însemnătatea acestui unic eveniment: Domnul însuși vine să se sălășluiască între noi pentru ca ne pregătească să sălășluim împreună cu El.

Prima carte din Scriptură, Cartea Facerii ne spune că Dumnezeu este Creatorul a tot ceea ce este și este Părintele întregii omeniri, pe care El a făcut-o după chipul și asemănarea Sa (Facere 1-2) când „a privit Dumnezeu toate câte a făcut și iată erau bune foarte (Facere 1:31), „... atunci, luând Domnul Dumnezeu țărână din pământ, a făcut pe om și a suflat în fața lui suflare de viață și s-a făcut omul ființă vie” (Facere 2:7).

Sfântul Iustin Martirul ne amintește că: „[Oamenii] au fost făcuți ca și Dumnezeu, fără suferință și moarte, cu condiția să țină poruncile Lui și să fie considerați vrednici pentru numele Fiului Său... toți oamenii sunt vrednici să devină dumnezei și de a avea puterea să devină fii celui Preaînalt”.

Sărbătorim venirea în lume, în istoria omenirii, sau întruparea lui Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu-Tatăl, „care s-a pogorât din ceruri pentru noi oamenii și s-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Fecioara Maria pentru mântuirea noastră” [din Crez]. Domnul Iisus Hristos, din toate veacurile, pentru întreaga omenire, este singurul și unicul mijlocitor între Tatăl și noi.

Sfântul Atanasie cel Mare în cunoscuta sa lucrare, **Despre Întrupare**, ne reamintește: „... Cuvântul Tatălui este El însuși divin, că toate lucrurile care sunt îi datorează ființa lor în voința

și puterea Lui și că prin El Tatăl cel Bun rânduieste creația, că prin El toate lucrurile se mișcă și prin El toate primesc ființa” (Capitolul 1). Reflectând din Cartea Facerii, este necesar să ne reamintim că Iisus Hristos a existat din toată veșnicia și că această creație a ajuns la ființă prin El.

Dar cum a ajuns Dumnezeu, pe care nu-l putem vedea sau atinge, să asume natura umană căzută și să fie văzut și auzit? (I Petru 1: 8). Și de ce a fost nevoie de acest lucru? Sfântul Evanghelist Luca ne spune că Arhanghelul Gabriel, a fost trimis la o tânără fecioară, cu numele Maria, care prin supunerea și încrederea ei în a sluji lui Dumnezeu, a primit a purta pe Fiul lui Dumnezeu; și, conform îndemnului de la înger, i-a pus numele, Iisus. Numele său în evreiește este Yoshua, care înseamnă Mântuitor. Acesta este răspunsul la „de ce?” El a luat asupra Sa natura noastră distrusă și căzută: pentru a mântui omenirea din moarte și stricăciune. Duhul Sfânt de Viață Dătător, care a dus la crearea omenirii împreună cu Tatăl și cu Cuvântul, Acesta a umbrit pe Fecioara Maria, și Mântuitorul Iisus Hristos s-a întrupat din ea, fiind născut în ieslea din Betleem.

Sfântul Ioan Gură de Aur, în Omilia sa pentru dimineața Crăciunului, explică pentru noi nașterea lui Hristos din fecioară: „A fost potrivit ca Dătătorul întregii sfințenii să intre în această lume printr-o naștere feciorească și sfântă. Căci El este cel care a plăsmuit pe Adam cel vechi din pământ feciorelnic, iar din Adam, fără ajutor femeiesc, s-a format femeia. Căci, așa cum fără de femeie, Adam a produs femeia, la fel și Fecioara fără de bărbat, astăzi, a născut Om.”

Să ascultăm și cuvintele Sfântului Ioan de Kronstadt despre această sărbătoare:

„El [Hristos] a venit pe pământ, Cel Care la început ne-a creat din pământ și a suflat în noi suflarea Lui divină;

El a venit, Cel Care dă tuturor viața și suflarea și toate lucrurile. „(Fapte 17:25);

El a venit, Cel Care printr-un singur cuvânt a adus toate lucrurile văzute și nevăzute din neființă întru ființă, Cel Care printr-un singur cuvânt a făcut păsările, peștii, animalele, insectele și toate creaturile existente sub pronia și îngrijirea Lui cea atotputernică;

El a venit, Cel, pe care nenumăratele cete ale îngerilor îl laudă continuu cu bucurie. Și în ce fel smerit a venit El! El s-a născut dintr-o sărmană Fecioară, într-o peșteră, înfășurat în haine sărăcăcioase și s-a culcat în iesle.” **[Viața Mea în Hristos]**

Hristos, Domnul și Dumnezeuul nostru, a venit dintru veșnica împărăție pe pământ pentru a umbla cu noi, a ne călăuzii, a ne aduce înapoi întru împărăția veșnică, ducându-ne din întunericul necunoștinței în prezența Părintelui luminii. Părinții Bisericii vorbesc despre marea smerenie a lui Dumnezeu în a lua natura noastră limitată și muritoare, pentru a ne îndumnezeii. Acesta este sensul acestei sărbători în viața noastră, în viața lumii: suntem chemați și invitați să devenim în asemănare cu Dumnezeu, așa cum El este prin natură.

Sfântul Atanasie spune că: „Fiul lui Dumnezeu a făcut om, ca noi să ne facem dumnezeu” și „când Dumnezeu s-a descoperit, s-a unit cu natura noastră muritoare pentru a îndumnezeii omenirea prin această strânsă legătură cu divinitatea” **[Despre Întrupare]**. Si alți Sfinți Părinți spun la fel. Sfântul Irineu spune astfel: „Cuvântul lui Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, care prin dragostea Lui care depășește toate, s-a făcut ceea ce noi suntem, pentru ca El să ne aducă să fim chiar ceea ce El Însuși este”. Și Sfântul Clement din Alexandria explică: „Cuvântul lui Dumnezeu a devenit Om, ca să putem învăța de la Om, cum omul să devină Dumnezeu.”

Astfel, sărbătoarea aceasta este pentru noi o chemare să fim fii ai lui Dumnezeu prin intermediul Fiului Său, Iisus Hristos. Acest lucru este numit teologic, *theosis*, așa cum ne explică Sfântul Maxim Mărturisitorul: „În *theosis*, omul (chipul lui Dumnezeu) devine asemănător cu Dumnezeu; el se bucură în toată plenitudinea care nu îi aparține prin natură, deoarece harul Duhului triumfă întru el și pentru că Dumnezeu acționează în El.”

O explicație suplimentară a Sfântul Grigorie de Nyssa ne este de mare învățătură: „... Dumnezeu este acum pe pământ și Om în cer; din toate părțile, toate se unesc. Deși era Dumnezeu, El a devenit Om; fără să nege că este Dumnezeu. Deși fiind Cuvântul nepătruns, El a luat trup; ca să

locuiască printre noi, a devenit trup. El nu a devenit Dumnezeu; El a fost Dumnezeu. De aceea, El a devenit trup, astfel încât El, pe care cerul nu l-a cuprins, azi, de iesle a fost cuprins. El a fost pus într-o iesle astfel încât El, prin care se hrănesc toate lucrurile, să poată primi hrana asemenea unui prunc de la Maica Sa Fecioară” [Cuvântări Teologice].

Sfântul Atanasie cel Mare continuă: „În smerenia Sa, Domnul nu a venit să se expună. El a venit să vindece și să-i învețe pe oamenii care sufereau. Dar pentru Cel care a venit să vindece și să învețe, menirea nu a fost doar să sălășluiască aici, ci să se pună la dispoziția tuturor celor care aveau nevoie de El” [Despre Intrupare].

Această „smerenie nemărginită” este lăudată de Sfântul Ioan de Kronstadt:

„Bogățiile, onorurile, slava acestei lumi! Cădeți la pământ, plecați-vă la pământ cu smerenie, cu lacrimi de umilință și recunoștință profundă înaintea Mântuitorului oamenilor și împărtășiți bogățiile voastre cu cei săraci și nevoiași.

„Nu va mândriti cu distincțiile voastre vizibile și trecătoare, căci adevărata distincție poate fi găsită numai în virtute.

Slava acestei lumi! Invață aici, înaintea ieslei, care este vanitatea ta. Astfel, să ne smerim cu toți; să cădem la pământ înaintea acestei nemărginite smerenii și deșertării a Stăpânului a toate, a lui Dumnezeu, care a venit să ne vindece bolile, pentru a ne mântui de mândrie, deșertăciune, corupție și orice necurăție păcătoasă” [Viața mea în Hristos].

De aceea, Domnul Hristos este doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, vindecându-ne și readucându-ne în pacea cu Tatăl nostru Cel din ceruri. Aceasta este ceea ce înseamnă mântuirea: să fim luați din întunericul ignoranței trecătoare în care noi ne punem și să ajungem la trăirea cea fără sfârșit împreună cu Creatorul a toate.

Să ne bucurăm în acest eveniment și să acceptăm invitația Sfântului Ioan de Kronstadt:

„Deci, fraților, de ce este nevoie de la noi pentru ca noi să ne folosim de tot harul adus nouă dintru înălțime prin venirea pe pământ a Fiului lui Dumnezeu?

Ceea ce este necesar, în primul rând, este credința în Fiul lui Dumnezeu, în

Evanghelie ca mântuire - dăruirea învățaturii cerești; o adevărată pocăință a păcatelor și corectarea vieții și a inimii; comuniune în rugăciune și în Sfintele Taine; cunoașterea și împlinirea poruncilor lui Hristos.

Haideți, atunci, frați și surori, aduceți aceste virtuți ca dar pentru Cel care s-a născut pentru binele mântuirii noastre ... Dumnezeu și omul vine să moară pentru noi. Aceasta, de la noi, va fi cea mai plăcută formă de jertfa pentru Dumnezeu și pentru pruncul Iisus Hristos., [Predica Despre Nașterea lui Iisus Hristos]

Dragi mei, mă rog ca aceste câteva cuvinte despre adevăratul sens al acestui eveniment profund, care a schimbat istoria lumii, să ne lumineze pentru a mulțumi lui Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt!

Hristos se naște! Măriți-L!

+ Nathaniel

+ NATHANIEL

Din mila lui Dumnezeu și voia Poporului, Arhiepiscop de Detroit
și al Episcopiei Ortodoxe Române din America a
Bisericii Ortodoxe din America